

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 23

Ο ΑΜΕΛΗΘΕΙΣ ΓΝΩΜΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τέσσαρα ὄλα ἔτη διήρκεσεν ὀτελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος, πενταετία δ' ὀλόκληρος παρήλθεν ἀπὸ τοῦ τυπικοῦ πέρατός του· καὶ ὁμως εἰς τὸν ἀπὸ βυθοῦ ἀναταραχθέντα ὠκεανὸν δὲν ἐπήλθεν ἀκόμη γαλήνη καὶ ἡσυχία. Ἀπ' ἐναντίας· δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅχι μόνον ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἐπερατώθη, ἀλλὰ μάλιστα ὅτι ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ἀπετέλεσε τρικυμίαν χειρότεραν τῆς πολεμικῆς καταγίδος.

Καὶ πράγματι· ἐπισκοπήσατε πρὸς στιγμήν οὐ μόνον τὰ εἰς τὸν πόλεμον συμφραθέντα κράτη, ἀλλὰ καὶ ἱκανὰ ἐξ αὐτῶν ἀμέτοχα τοῦ πολέμου· καὶ θὰ ἴδητε ὅτι πανταχοῦ μαίνεται ὁ σάλος, πανταχοῦ τὰ πράγματα, οἱ θεσμοί, τὰ ἰδρύματα, τὰ καθεστώτα, τὰ πάντα σαλεύονται, κλονίζονται καὶ κατακρημνίζονται παταγωδῶς, οὐχὶ δὲ δυστυχῶς καὶ ἀνευ θυμάτων· Πανταχοῦ σχεδὸν ταραχὴ ψυχῶν, παθῶν ἀναβρασμοί, φρενῶν σύγχυσις. Ἐξέλιπεν ἡ ψυχικὴ ἡρεμία, ἡ ψυχραιμία, ἡ νηφαλιότης. Τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἔχασαν ἐν τῷ στροβίλῳ τῆς πολεμικῆς λαίλαπος τὴν τροχίαν τῆς ζωῆς των, καὶ ἀναζητοῦσιν αὐτὴν ψηλαφῶντα, καὶ αἰπτόντα, καὶ τραυματιζόμενα, καὶ ἐγειρόμενα, πάντοτε δὲ ἀνικανοποίητα.

Διότι ἐχάθη ὁ γνώμων καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς. Καὶ εἶνε οὗτος εἰς καὶ μοναδικός, καὶ ὁ μόνος εἰς τὸ διηγεκὲς ἀσφαλίζων τὴν εἰρήνην, τὴν ψυχικὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν χαρὰν. Καὶ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ μόνη ὀρθή, εἰς πάντας καὶ διὰ πάντας ὀφέλιμος καὶ σωτήριος βῆσις τῆς ζωῆς. Εἶνε τὸ ἀσάλευτον, τὸ ἐπὶ τῆς πέτρας στηριζόμενον θεμέλιον τοῦ βίου τῶν ἀτόμων, τῶν κοινωνιῶν, τῶν ἔθνῶν. Καὶ ἀποτελεῖ τὸν ἀπλούστερον, καὶ τὸν εὐκολώτερον τρόπον τῆς ρυθμίσεως πάντων τῶν πραγμάτων, τὴν εὐθυτέρα καὶ ἀκοπωτέραν ὀδὸν τῆς ἐπιτεύξεως τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν δυσφορουσῶν

καὶ δυσηρεστημένων ψυχῶν.

Καὶ εἶνε περίεργον, ὅτι, ἐνῶ ἡ ἀνθρωπότης κατέχει τὸν μῖτον, δι' οὗ ἀσφαλῶς δύναται νὰ ἐξευρίσκη τὰς διεξόδους ὀσάκις ἤθελεν ἐμπέσει εἰς τοὺς λαβυρίνθους τῆς ἐνίοτε καταλαμβανούσης αὐτὴν μανίας, ἐνῶ κατέχει τὴν γνώσιν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀληθειῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ μόνου λύτου τῶν αἰνιγμάτων, τοῦ μόνου ἀσφαλοῦς καὶ δικαίου εἰρηνοποιοῦ τοῦ ἀκακότερον καὶ ἀζημιώτερον καὶ εἰς πάντας ἐπωφελέστερον, ἀλλ' ἄμα καὶ ἀσφαλέστερον καὶ μονιμώτερον λύοντος τοὺς γορδῖους δεσμοὺς τῶν ἀνθρωπίνων συγκρούσεων, ἀλλ' ὁμως κατὰ τινα πραγματικὴν φρενῶν ἔκστασιν προνιμῶ τὰ σκολιὰ καὶ τὰ δύσκολα, φιλεῖ τὰς τραχύτητας καὶ ἀγαπᾷ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους, τὰς ὀδοὺς τὰς ἀνάντις καὶ τὰς τραχείας, οἶονεὶ ἀρεσκομένη νὰ παρατείνῃ τὰς ἀγωνίας καὶ τὰς βασάνους τῆς.

Οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη ὀφείλουν νὰ ἐννοήσουν ἄπαξ καὶ διὰ παντός, ὅτι οὐδέποτε θὰ εὗρουν ἡσυχίαν· ἐὰν δὲν ρυθμίσωσι τὴν ζωὴν καὶ συμπεριφορὰν των κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αἱ μεταξὺ τῶν ἔθνῶν συγκρούσεις καὶ οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ τὴν ρίζαν των ἔχουν ἐν τῇ παραμελήσει καὶ τῇ λήθῃ τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶνε πολὺ λυπηρόν, ὅτι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν δὲν ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν. Τοῦναντίον· ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἔμφανίζεται ἐν τῇ συγχρόνῳ τῶν ἔθνῶν κόνιστρα συνταρασσόμενον ἐσωτερικῶς κατὰ τρόπον φέροντα αὐτὸ μεταξὺ τῶν ἀρρυθμότερων τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν ἔθνῶν. Ἀνακρίβεια θὰ ἦτο ἐὰν ἐλέγετο, ὅτι κατατρώγει αὐτὸ ὁ σάραξ τῆς διχονοίας. Διότι ὁ σάραξ οὗτος ἐγιγαντώθη ἤδη εἰς θερίον ἐν λύσῃ αὐτοδακνόμενον καὶ τὰς ἰδίας σάρκας κατασπαράττον. Καὶ παρέστημεν κατ' αὐτὰς ἀξιοθρήνητοι μάρτυρες ἐγκληματικώτατου δι' ἔθνος εὐαγγελικὸν ἀλληλοσπαραγμοῦ. Ἐλησμονήσαμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, διὰ τοῦ ὀποῖου πρέπει νὰ εἶνε ἐμπεποτισμένη ἡ ψυχὴ μας, τὸ

ὁποῖον πρέπει νὰ εἶνε ὁ γνώμων τῶν διαλογισμῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων μας, ἡ βίασις τῶν σχέσεών μας, ἡ πηγὴ τῶν ἐλατηρίων καὶ ἡ ψυχὴ τῶν προθέσεών μας. Ἐλησμονήσαμεν τὴν ἀ γ ά π η ν. Φαντάσθητε πρὸς στιγμὴν ὅτι τοὺς πάντας καὶ ἐν παντὶ πληροὶ καὶ κινεῖ ἡ ἀγάπη. Οὐδὲν ζήτημα θὰ ἀπέμενεν ἄλυτον, καὶ τὰ πάντα θὰ ἐλύοντο κατὰ τὸν ὀμαλώτερον, τὸν ἡσυχότερον καὶ τὸν καλλίτερον τρόπον.

Η ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἡ εὐθυτέρα ὁδὸς, συνεπῶς δὲ καὶ ἡ ταχύτερα πάσης ἄλλης, κατὰ τὴν γνωστὴν γεωμετρικὴν ἀλήθειαν, ὅπως ἐξαρθῆ τις εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὕγιως καὶ ἀκλονήτως πιστεύειν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὰ θεῖα εἶναι **αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπλῶς πιστεύειν**. Ἀκούομεν ἢ ἀναγινώσκομεν διὰ πρώτην ἴσως φορὰν ἀλήθειαν τινὰ θρησκευτικὴν, διδασκαλίαν τινὰ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὅσον θὰ ἠδύνατό ποτε νὰ θεωρηθῆ παραλόγον τὸ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὴν ἀπόλυτον πίστιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἄλλο τότεσον θὰ ἦτο καὶ ἄδικον νὰ διετιθέμεθα δυσμενῶς κατ' αὐτῆς καὶ νὰ ἀπεκρούομεν αὐτὴν ἀνευ περαιτέρω διατυπώσεων. Τοῦτο τὸ ἀπλῶς πιστεύειν δὲν προτείνομεν ὡς τὴν τελείωσιν τοῆς πίστεως, ἀλλὰ μόνον ὡς μεταβατικὴν τινὰ κατάστασιν ψυχικὴν, ἣτις χρησιμεύει ὡς ἀνάβαθρον ἀσφαλὲς καὶ ταχὺ πρὸς τὸν τέλειον βαθμὸν τῆς πίστεως. Ὑπάρχει κοινὸν τι λόγιον, ἐν ἄλλαις περιπτώσεσιν ἐφαρμοζόμενον: **«καλομελέτα κ' ἔρχεται»**. Ἀνάλογόν τι λέγομεν ὅτι συμβαίνει ἐν τῇ ἀποκτήσει τῆς ὑγιοῦς **ἐνσυνειδήτου** πίστεως. Πρόσφερε τὴν **καλὴν σου πίστιν** εἰς τὰς θείας ἀληθείας κατ' ἀρχὴν, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐφ' ὅσον ἡ μὲν ἡλικία αὐξάνει, ἡ δὲ γνώσις τῶν ἐγκοσμίων προάγεται καὶ ἡ κρίσις ἀνδροῦται, ἡ ἀπλῆ αὕτη πίστις θὰ ἐξαρθῆ **φυσικώτατα** καὶ ὅλως ἀβιάστως εἰς τὴν **κατὰ λόγον** πίστιν, τὴν ἀνωτέραν πάσης προσβολῆς. Τὴν ὁδὸν ταύτην ἀκολουθοῦσι πάντα τὰ ἔθνη ἐν παντὶ κλάδῳ ἐκπαιδεύσεως, συνεπῶς δὲ καὶ ἐν τῇ θρησκευτικῇ διαπαιδαγωγίᾳ. Μήπως τόσαι καὶ τόσαι γνώσεις, δι' ὧν πλουτίζομεν τῶν παιδίων τὴν διάνοιαν, τόσα καὶ τόσα διδάγματα, δι' ὧν ἐπιδιώκομεν τὴν διάπλασιν τῆς καρδίας, δὲν γίνονται ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν παιδίων **καλῇ τῇ πίστει** αὐτῶν; Βαθμηδὸν ὅμως καὶ κατ' ὀλίγον, **ἐφ' ὅσον οἰκοδομοῦμεν ἐπὶ τῶν τεθέντων θεμελίων**, προάγεται παρὰ τοῖς παισὶν ἡ κριτικὴ μάθησις, δι' ἧς μονιμοποιῶνται καὶ ἀσφαλίζονται καὶ ὅσα ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἔμαθον. Ἐὰν ἡ ὑγιὴς αὕτη ἀρχὴ ἡκολουθεῖτο καὶ

ἐν τῇ θρησκευτικῇ διαπαιδαγωγίᾳ, δὲν θὰ ἠριθμοῦμεν σήμερον ἄπειρα περὶ τὴν πίστιν ναυάγια. Πρὶν ἀκόμη ὁ παῖς καταστῆ ἱκανὸς νὰ κρίνῃ μόνος περὶ τῶν ἀξίων τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ θησαυροῦ, πολιορκοῦνται πάντοθεν καὶ ποικίλως αἱ θρησκευτικαὶ αὐτοῦ πεπειθήσεις, ποδηγετεῖται εἰς τὰ ἀντιθρησκευτικὰ ἀναγνώσματα καὶ τοιουτοτρόπως, διὰ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν, ὅταν θὰ τὸ ἠθέλει, ἔχει νὰ παλαίσῃ κατὰ πολλῶν σκοπέλων, νὰ ἐκριζώσῃ πολλὰς ἀκάνθας, πρᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον μεγίστη ἀπαιτεῖται ὑπομονὴ καὶ μακρὸς καὶ ἀμφιβόλου ἐκβάσεως ἀγών. Ἴδου μία τῶν αἰτιῶν τῆς συγχρόνου θρησκευτικῆς κρίσεως!

Ἐπαναλαμβάνομεν: ἔχομεν ἀνάγκην πίστεως παιδικῆς διὰ νὰ φθάσωμεν ἀσφαλῶς δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἀνδρικήν πίστιν.

Ἄλλ' ἴσως ἐγείρονται ἀμφιβολίαι καὶ δυσκολίαι, ἐφ' ὅσον διανύει τις τὸ στάδιον τῆς ἀπλοϊκῆς πίστεως! Ἀγαπητέ μου, οἰοσθήποτε καὶ ἂν εἶσαι, ἐνώπιόν σου θὰ ἐκπηδήσωσιν ὄχι ὀλίγαι ἀμφιβολίαι πραγματικῶς. Ὁδηγοῦ ὅμως ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν εἶναι ἀπογοητευτικὸν τὸ νὰ παρουσιασθῶσιν ἀμφιβολίαι καὶ δυσκολίαι προκειμένου περὶ τοιούτων ὑψηλῶν πραγμάτων, ἀτινα κεῖνται ἐν τῇ ὑπεράνω τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου θρησκευτικῆ σφαίρα. Ἀπογοητευτικὸν θὰ ἦτο, ἂν αἱ ἐκάστοτε παρουσιαζόμεναι αὐταὶ ἀμφιβολίαι δὲν ἤγοντο. Ὑπάρχει δὲ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου αὐταὶ ὡς ἱστοὶ ἀράχνης διαλύονται, ἀφίνουσαι μάλιστα εὐχάριστον ἀνάμνησιν, οἷαν ἀφίνει εἰς μαθητὴν ἡ λύσις δυσκόλου προβλήματος. Ἐὰν ἀνεγίνωσκες βιβλίον τι οἰονδήποτε καὶ συνήντας ἐν αὐτῷ δυσκολίας, τί ἄλλο θὰ ἔπραττες καλύτερον παρὰ νὰ εὔρησ τὸν ἴδιον τὸν συγγραφέα, ἂν τοῦτο βεβαίως θὰ ἦτο δυνατόν, καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀσφαλῆ λύσιν τῶν ἀποριῶν σου, ἢ, ἂν εἶναι ἀδύνατον ἡ μετὰ τοῦ συγγραφέως συνάντησις σου, νὰ πλησιάσῃς πρόσωπα **εἰδικὰ** πρὸς τὸν κύκλον τῆς ἀπορίας σου, ἵνα ἔχῃς ἔγκυρον καὶ αὐθεντικὴν τὴν λύσιν; Οὕτω πως ὀφείλεις, ἀγαπητέ μου, νὰ ἐνεργήσῃς προκειμένου καὶ περὶ ἀμφιβολιῶν καὶ δυσκολιῶν σου περὶ τὴν πίστιν. Αἴτιος αὐτῆς εἶναι ὁ Θεός· συγγραφεύς, ἀποκαλύπτων καὶ μεταδίδων τὴν πίστιν διὰ τοῦ βιβλίου τῆς φύσεως καὶ τῶν Γραφῶν εἶναι ὁ Θεός. Εἰπέ πρὸ παντὸς τὰς ἀπορίας σου **διὰ τῆς προσευχῆς** ἐνώπιον τοῦ οὐρανοῦ συγγραφέως, ὅστις εἶναι καὶ ὁ Πατὴρ σου. Εἶναι αὐτὸς ἀκριβῶς, ὅστις θέλει νὰ ἔλθωσιν οἱ πάντες **εἰς ἐπίγνωσιν** τῆς ἀληθείας, νὰ σωθῶσιν οἱ πάντες· ὑπάγε λοιπὸν καὶ σὺ πρὸς αὐτόν, πρόσπεσον, ἐκμυστηρεύθητι τὰς ἀπορίας σου καὶ θὰ ἴδῃς, ὅτι θὰ σὲ διαφωτίσῃ νὰ εὔρησ τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεώς των καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῆς βεβαιότητος ἐν τῇ πίστει.

Θὰ ἐπανελάβωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἵνα ὑποδείξωμεν ἑτέρας ὁδοὺς βαθμιαίας ἀναβάσεως εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς πίστεως.

† ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Συχνά ακούονται παράπονα εκ μέρους τών αρχόντων της Εκκλησίας, ότι οι θεολόγοι δέν υποβοηθοῦν τὸ ἔργον τῆς Εκκλησίας. Ἀκούονται μόνον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων ἐν τοῖς σχολείοις καὶ εἰς τὰς σπανιωτάτας τυπικὰς ἐπισκέψεις τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν. Ἐνεργότερον πρὸς κατήχησιν τοῦ Χριστιανικοῦ κληρώματος, πρὸς ἐδραΐωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, διὰ κηρυγμάτων, διαλέξεων, φιλανθρωπικῆς δράσεως, καιροὶ προσθέτουσι, μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Εκκλησίας, ἐν τούτοις δέν ἐργάζονται, ἐκτὸς μόνον τινῶν ἐξαιρέσεων.

Ἄλλ' ὡς ἀκούσωμεν καὶ τὴν ἀπολογία τῶν θεολόγων. Οἱ θεολόγοι, συζητοῦντες εἰς κύκλους ἐπιστημόνων ἢ πρὸς ἀλλήλους, δυσχυρίζονται, ὅτι τὸ ὑψηλόφρον ἦθος τῶν ἀρχόντων τῆς Εκκλησίας, δέν χορηγεῖ τὰ μέσα τῆς συκῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς καταστάσεως γενικοῦ προγράμματος πρὸς κοινήν συνεργασίαν. Ἡ ὑπαγωγή αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Ἀρχιερέων θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς ταπεινωτικόν, ἀπώλεια τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῶν.

Ἐκατέρωθεν, φρονοῦμεν, ὅτι ὑπάρχει ποιὰ τῆς ἀλήθειας, τὸ ἐπὶ πλέον εἶναι παρεξηγήσεις, ἢ ἄλλοις ζήλου ἐνθέου πρὸς στερέωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Μικρὰ τὴν ὑποχωρητικότης ἐκ μέρους τῶν ἀρχόντων τῆς Εκκλησίας, ὡς ἐποίει ὁ θεῖος Παῦλος «Τοῖς πᾶσι γινόμενος τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινας σώσῃ», καὶ ἐκούσιος ὑπαγωγή τῶν θεολόγων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Εκκλησίας, ὡς πάλιν ὁ ἴδιος ἀποστολος παραγγέλλει «πέιθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπαίκετε», ἔχομεν πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ φέρῃ τὰ ἀγαθώτερα ἀποτελέσματα εἰς τὸ χριστιανικὸν πλῆρωμα.

Σήμερον, εἴ πέρ ποτε ἄλλοτε, ἀδήριτος ἀνάγκη ἐπιβάλλει κοινὸν συνασπισμὸν Εκκλησίας καὶ θεολόγων πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πολυειδοῦς ἐκφυλισμένης κακίας. Διότι δέν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι ἔχομεν νὰ ἀντιπαλαίωμεν ἀπεγνωσμένως κατὰ διαφόρων ἀντιχριστῶν καὶ ἀντιθέων συστημάτων, τὰ ὁποῖα βάλλουσι τὰ βέλη των πύρινα κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἢ διὰ νὰ ἐκριζώσωσιν αὐτήν, ἢ διὰ νὰ φέρωσι σύγχυσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν χριστιανῶν, ἢ καὶ διὰ νὰ χαλαρώσωσιν τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα. Ἐννοεῖτε ὅτι ἔχομεν πανταχόθεν περικυκλωθῆ; Ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι μὲ γυμνὸν τὸ προσωπεῖον κηρύττεται ἡ ἀθεΐα, ὅτι βλασφημεῖται ὁ Χριστός, ὅτι λέγεται καὶ γράφεται ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον πρέπει νὰ καταχθῆ εἰς τὰ ἄχρηστα βιβλία; Ποῦ εἶναι λοιπὸν οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οἱ διὰ τοῦ παραδείγματος ζῶντες διδάσκαλοι; Εἶναι λυπηρὸν τὸ ὄντι ὅτι ἐν ᾧ ἡ Εκκλησία ἔχει τεραστίαν δύναμιν δέν δύναται νὰ ἀντεπέξελθῃ νικηφόρος κατὰ τῆς ἀντιχριστοῦ διδασκαλίας. Ἐχει, μάλιστα, τεραστίαν δύναμιν, διότι ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματος τῶν ἀρχιερέων αὐτῆς. Ἐχει ἰσχὺν ἀκατάβλητον, διότι κατορθώνει διὰ τῶν

πνευματικῶν αὐτῆς πατέρων νὰ ρυθμίσῃ τὰς πολυκυμάντους καρδίας τῶν πιστῶν. Ἐχει κολοσσιαίαν ἐπιρροήν, διότι διὰ τῶν Ἱεροκηρύκων αὐτῆς διασαλπίζει τὰς θείας ἀληθείας καὶ σαγηνεύει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἐχει κύρος ἀκατάβλητον, διότι διὰ τῶν θεολόγων αὐτῆς γαλουχεῖ τὰς νεαρὰς ὑπάρξεις εἰς τὰ σχολεῖα. Ποῖος ἄλλος θεσμός, ἢ σύστημα, ἢ σωματεῖον, ἢ σύλλογος ἔχει τὴν τεραστίαν αὐτὴν δύναμιν καὶ τὴν παμμερῆ δράσιν; Διὰ τοῦτο, ἐπαναλαμβάνω, εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἀγνοοῦμεν τὴν δύναμιν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Καὶ τὴν ἀγνοοῦμεν διότι δέν ἐργαζόμεθα μὲ φλόγα χριστιανικὴν, μὲ σύστημα μεθοδικόν, καὶ μὲ αὐταπάρησιν. Αἱ μικροφιλοτιμίαι πρέπει νὰ ἐκλείψωσι, καὶ τὸ ὕψικόν συμφέρον ὀφείλει νὰ ἐξαφανισθῆ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὀφειλείας, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ὁποίας ὀφείλομεν πάντες νὰ ταχθῶμεν.

Ἐλέχθη καὶ ἐγράφη, ὅτι θὰ συγκροτηθῆ θεολογικὸν συνέδριον. Δέν γνωρίζομεν τὰ συζητηθῆσόμενα θέματα. Πλήν φρονοῦμεν, ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα ζητήματα κατ' ἐξοχὴν ὀφείλει νὰ περιστραφῇ τοῦτο. Θὰ διευτυποῦμεν μάλιστα τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος, θὰ ἦτο καλὸν νὰ στρέψῃ κυρίως τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν συγκρότησιν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων εὐσεβῶν καὶ μεμορφωμένων. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δέν ἐγένετο μέχρι σήμερον, ὀφείλει ἀνυπερθέτως νὰ πραγματοποιηθῆ νῦν. Καὶ θὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, ἐὰν ἰδρῦετο Θεολογικὸν Φροντιστήριον καὶ Οἰκοτροφεῖον, ἐνθα θὰ διητῶντο οἱ φοιτηταὶ θεολόγοι καὶ ἐκεῖ θὰ προεγυμνάζοντο εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν πολυσχιδῆ διακονίαν τῆς Εκκλησίας. Ἐντὸς αὐτοῦ οἱ νέοι Θεολόγοι θὰ ἀνετρέφοντο κοινῶς ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς Εκκλησίας, θὰ ἐνεποτίζοντο τὸ πνεῦμα τῆς Εκκλησίας θὰ ἐμάνθανον τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, θὰ καθωδηγούντο εἰς τὰ τελεσφόρα μέσα πρὸς καταπολέμησιν, τῆς ὀργανωμένης κακίας καὶ πρὸς ἐξύψωσιν τῆς Εκκλησίας θὰ ἀντήλασσον ἐκάστοτε διαφόρους γνώμας, ὡς ἀποτελοῦντες μίαν οἰκογένειαν, καὶ κατόπιν, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν, θὰ ἀνεμνησκονταὶ ζωηρῶς τὰς εὐγενεῖς αὐτῶν τάσεις καὶ τὰς ἐνθουσιώδεις ὑποσχέσεις των. Εἶναι δὲ γνωστὸν ἐκ τῆς Ἱστορίας καὶ ἐκ τῆς πείρας, ὁποῖαν δύναμιν ἔχει ἡ ὀρθὴ κατεύθυνσις εἰς τὸν μετέπειτα βίον, ἢν ἐχάραξέ τις ἐν τῇ νεαρᾷ ἡλικίᾳ. Διὰ τοῦ ἰδρύματος τούτου νομίζομεν δέν ὅτι θὰ ὑπῆρχον παράπονα καὶ παρεξηγήσεις ἐκατέρωθεν.

Μέχρις οὗτος ὅμως ἐπιτευχθῶσι ταῦτα, εἶναι ἀνάγκη κοινῆς συνεργασίας, μὲ ἔμβλημα: ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀναγέννησις πάντων ἡμῶν.

Σ. Γ. Α.

ΤΟ ΕΝ ΠΛΥΜΟΥΘΗ ΑΓΓΛ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὸ τῆς ἰσχύος ῥάπισμα κατὰ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀληθείας.— Ἡ ἀντίταξις τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀληθείας κατὰ τοῦ γρόνθου καὶ τοῦ ροπαλοῦ.— Τὸ ἐν Πλυμούθῃ Συνέδριον καὶ ἡ στάσις τοῦ Κλήρου πρὸς τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας.— Τὰ Ἀγγλικανικὰ συνέδρια καὶ ἡ σύγχρονος θρησκευτικὴ ζωὴ.— Συνεργασία τοῦ Κλήρου καὶ τῶν ἀριστέων τοῦ λαοῦ.— Πότε καὶ παρ' ἡμῖν παρομοία κίνησις;

Πυγμὴ καὶ λόγος, βία καὶ ἠθικὴ, δυναστεία καὶ δίκαιον εἶνε αἱ δύο δυνάμεις, αἱ πρὸς ἀλλήλας ἀνταγωνιζόμεναι πρὸς κατάκτησιν τῶν καρδιῶν τῶν ἐθνῶν. Τίς ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὴν νέαν ἐθνικὴν μας κρίσιν; Ἡ κτηνώδης καὶ σιδηρόφρακτος πυγμὴ. «Ἡ πτωχὴ Ἑλλάς— ἔγραψαν ἐκ συμφώνου ἑλαί αἱ Ἀγγλ. ἐφημερίδες— ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ δίκαιον. Ἄλλ' ὁ Μουσολλίνη εἶνε ἰσχυρὸς καὶ ἀντιπροσωπεύει λαὸν ἰσχυρόν. Ἄς θυσιασθοῦν λοιπὸν αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ εἰς τῆς ρεαλιστικῆς πολιτικῆς τὰς ἀπαιτήσεις καί... ἄς λησμονηθῇ τὸ ἐπεισόδιον». Καὶ οὕτω, συνευδοκούντων τῶν ἰσχυρῶν, ἐρραπίσθη καὶ πάλιν ἡ δυστυχὴς ἀλήθεια κατὰ κόρησιν ὑπὸ τῶν νέων κορυνητῶν, τῶν μεταφερόντων τὰς μεθόδους τῆς λιθίνης ἐποχῆς εἰς τὸν 20ον μ. Χ. αἰῶνα! Θὰ διαρκέσῃ ἐπ' ἀπειρον ἡ κατάστασις αὕτη; Ὅχι θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ θριάμβου τοῦ ἠθικοῦ νόμου, καθ' ἣν τὴν κτηνωδίαν θὰ διαδεχθῇ ὁ ἀληθὴς ἀνθρωπισμός.

Εἰς τὴν τοιαύτην πεποίθησιν μ' ἐνισχύουσι τὰ ἀλεπάλληλα ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπιστημονικά, κοινωνιολογικά καὶ ἰδίως θρησκευτικὰ συνέδρια, ὅπου τὸ ἀνθεὸς τῶν διανοουμένων δὲν παύει νὰ συνέρχεται, μὲ σκοπὸν ν' ἀντιτάξῃ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπέναντι τοῦ γρόνθου καὶ τοῦ ροπαλοῦ. Τὰ θρησκευτικὰ μάλιστα τοιαῦτα (οἷα τὰ ἐναγχοῦ λαβόντα χώραν ἐν Κανταβρυγία, ἐν Ἐδιμβούργῳ, ἐν Οὐεστμίνστερ καὶ πρὸ πάντων τὸ ἐν Πλυμούθῃ 58ον τὸν ἀριθμὸν ἐτήσιον Κογκρέσσον τῆς καθόλου Ἀγγλ. Ἐκκλησίας, τὸ πρὸ ὀλίγου ἀχθὲν εἰς πέρας) πολλὰς πρέπει ἐλπίδας νὰ μᾶς ἐμπνέουσι, διότι μᾶς παρουσιάζουσι, παρ' ὅλας τὰς πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀντιξόους περιστάσεις, φάλαγγας ἑλας ἀνδρῶν ἡρωϊκῶν, οἵτινες μὲ ὑψηλὰ ἀνεμιζομένην τὴν σημαίαν των, δὲν παύουσι κηρύττοντες εἰς τοὺς ὄμοσθεῖς των, ὅτι ἀνωθεν τῆς ἀργιλώδους καὶ φευγαλέας ταύτης γῆς διαπλοῦται κόσμος πνευματικὸς, μὲ τὸ μέτρον τοῦ ἔποιοι καὶ αἱ γίνονται ἀξίαι μας θὰ κριθοῦν. Καὶ ποικίλλουσι μὲν τὰ συνέδρια εἰς τινὰς τῶν ἀντιλήψεων των, τὴν σωτηρίαν ὅμως ἑλα παρ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ ἀπεκδέχονται, ὅστις εἰς αἰῶνας αἰῶνων θὰ εἶνε εὐλογητός.

Περὶ τοῦ ἐφετεινοῦ ἐν Πλυμούθῃ Ἐκκλ. Συνεδρίου, τοῦ ὅχι τμήμα, ἀλλὰ τὸν ὅλον πολύχρονον Ἀγγλι-

κανισμὸν ἐμφανίσαντος πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, θὰ ἤξιζε πολλὰ νὰ ἀναγραφῶσι, τὰ ὅποια ὅμως τὰ ἑρῖα ἐπιστολῆς δὲν μοι ἐπιτρέπουσι. Ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω ὅτι 1.600 περίπου Ἀγγλικανοὶ εἰς αὐτὸ παρευρέθησαν, δύο δὲ—ἐξαιρετικῶς ἐφέτος—ἀντι ἐνὸς ἐπισκοποὶ προήδρευσαν ὁ τοῦ Τρούρο καὶ ὁ τοῦ Ἐξετερ διὰ τὸ τὴν Πλυμούθην ἐφάπτεσθαι τῶν ἐπαρχιῶν ἀμφοτέρων. Πρωτότυπον ὑπῆρξε τὸ διάγραμμα τῶν συζητήσεων, οὗτινος βάσις μὲν καὶ γενικὸς τίτλος ὑπετέθη τὸ «Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰ. Χριστὸς καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς τρεχούσης ζωῆς,» δις ὅσως δὲ τὰ ἀπὸ τῆς τοιαύτης βάσεως ἀπρρρεύσαντα ζητήματα περὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἐπιστήμην, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν πατρίδα, τὴν διεθνή πολιτικὴν, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, τὸν γάμον καὶ τὸν οἶκον ἐξετάσθησαν: ἀπ' ἐνὸς μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἱερέα τῶν πόλεων, ἀπ' ἐτέρου δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἱερέα τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν χωρίων. Οὕτως ἤκουσεν ἑκάτερος πῶς πρέπει νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὰ προβλήματα ταῦτα καὶ τίνι τρόπῳ νὰ προσφέρῃ λυσιτελεστέραν τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησιαστικὴν συμβολήν.

Τὰ, ὡς τὸ ἀνω, ἐτήσια Ἀγγλ. Συνέδρια, ἐν οἷς Ὑψηλοὶ τε καὶ Χαμηλοὶ καὶ Πλατεῖς συμπαρακάθονται Ἀγγλικανοὶ, δὲν κέκτηνται νομοθετικὴν δύναμιν, οὐδὲ λαμβάνουσι ἀποφάσεις ἐπιβαλλομένας ἐπὶ τῶν πιστῶν. Συγκροτούμενα ἐξ ἐξεχόντων μελῶν λαοῦ καὶ κλήρου, ὑποδεικνύουσιν ἀπλῶς καὶ συζητοῦσι τὰ τῆς ἡμέρας φλέγοντα ζητήματα, ἀφίνοντα εἰς τὰς τῶν Λαμπειθοῦ Παναγγλικανικὰς Συνόδους, τὰς ἀνά δεκαετίαν συγκαλουμένας καὶ ὑπὸ μόνων ἐπισκόπων ἀποτελουμένας, τὴν λήψιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων. Καὶ οὕτως ὅμως ἔχοντα τὰ ἐτήσια Ἀγγλ. Συνέδρια, πλουσίαν συνεισφέρουσι τὴν συνδρομὴν των εἰς οἰκοδομὴν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ θρησκευτ. ζωῆς, καὶ διότι φέρουσι ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἔτος πᾶν ὅ,τι ἀριστόν ἐν τῇ κλήρῳ καὶ τῇ λαῶ ὁ Ἀγγλικανισμὸς ἔχει, καὶ διότι τροχίζουσι τὴν θρησκευτικὴν σκέψιν ἐπὶ τὸ ἀμεσώτερον καὶ συγχρονιστικώτερον, καὶ διότι προπαρασκευάζουσι πολλαχῶς θεοσαστισμένον καὶ ἐξωνυχισμένον τὸ διὰ τὰς Παναγγλικανικὰς Συνόδους ὕλικόν. Ἀπομόνωσις τῶν διανοουμένων ἀγεῖ εἰς ἀπογοήτευσιν καὶ διανοητικὸν μαρασμόν. Ἄλλ' ἢ κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσις των γεννᾷ φωτεινοὺς σπινθήρας ἐκ τῆς προστρέψεως τῶν διανοιῶν των, συντονίζει ἐπὶ τὸ ἐπιφελέστερον τὰς ἐνεργείας των, καὶ τοὺς ἐνόνει εἰς καλῶς συγκεκροτημένον στρατόν.

Ἡ συνεργασία ἰδίως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικ. πεδίου κλήρου ὁμοῦ καὶ τῶν ἀριστέων τοῦ λαοῦ εἶνε ὅ, τι θὰ ἠϋφρανε πᾶσιν εὐσεβῆ ψυχῇν. Παραπλεύρως ἐπισκόπων, δεκανῶν, ἀρχιδιακόνων, κανονικῶν καὶ λοιπῶν θεολόγων κληρικῶν δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ χειροκροτήσῃ τις παταγωδῶς, ὅταν δλέπη

ένα Σέρ Ρόμπερτ Νιούμαν, επίλεκτον του Ἀγγλ. Παρλαμέντου βουλευτήν, νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ γενναίων ἐπιχειρημάτων τὴν πρωτεύουσαν θέσιν, τὴν ἐποίησαν τὰ θρησκ. μαθήματα ὀφείλουσαν νὰ κατέχουν ἐν τῇ ἐκπαίδευσί· ἢ μίαν διάσημον συγγραφέα, τὴν Σειλά Κέϋ Σμιθ νὰ διαλαλήσῃ ἢ περὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ φυσικὰ μόνον κατατριβὴ ἐνέχεται ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐκπαιδευτικῇ δυσμορφίᾳ τοῦ Ἀγγλ. λαοῦ, ἣτις τότε μόνον θὰ θεραπευθῆ, ὅταν ἡ ψυχὴ φωτισθῆ καὶ ὑπὸ τῆς θρησκείας· ἢ ἓνα Σέρ Οὐίλλιαμ Ἄτλεϋ, οἰκονομολόγον δεινότατον, νὰ δεικνύῃ ὅτι κάλλιστα καὶ πρὸς τὸ συμφέρον πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων δύνανται αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ τοῦ αἰῶνος ἀπαιτήσεις νὰ ἐδραστοῦν ἐπάνω εἰς τὰ Χριστιανικὰ ἰδεώδη· ἢ ἓνα τέλος Λόρδον Χρῆστς Σίσιλ, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ Συμβουλίᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, νὰ διδάσκῃ εἰς τὸ χθεσινὸν τῆς Ἐκκλησίας του Συνέδριον, ὅτι τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα δὲν πρέπει νὰ ἀφίνεται ἀχαλιναγώγητον, ἀλλὰ νὰ ἠνιοχῆται ὑπὸ διεθνεστέρου κριτηρίου, ἀπαυγάσματος τῆς, εἰς ἣν ἀνήκομεν, βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Θὰ ζήσω ἀρά γε νὰ ἴδω καὶ ἐγὼ ποτε τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀπὸ παιδῶν δουλεύω, συνεργομένην εἰς παρομοίας τακτικὰς συνόδους καὶ αὐτὴν, καὶ διὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν φωτιστικῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἀνυψοῦσαν ἐκάστοτε πρὸς τὰ ὑψηλὰ τὸν φανὸν τῆς πρὸς καθοδήγησιν τῶν ναυτιλλομένων ὁμοεθνῶν μας ἐν ὧραις πνευματικοῦ σκότους καὶ κοινωνικῆς τρικυμίας;

Σεπτέμβριος 1923

Κ. Κ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἐν ἀνακωνωθέντι τῶν Προσφυγικῶν Σωματείων κατ' αὐτὰς δημοσιευθέντι δηλοῦται σὺν ἄλλοις, ὅτι ταῦτα ἀσπάζονται τὴν σοφὴν τῆς Ἱεραρχίας γνώμην, ὅπως ἡ Ἱεραρχία μείνῃ ἀμέτοχος ἐντελῶς τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου, συμφώνως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῆς, τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν σεβασμὸν καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους». Ἄλλ' οὔτε βεβαίως ἡ Ἱεραρχία ἠδύνατο ἄλλην γνώμην νὰ ἔχῃ περὶ τοῦ θιγομένου ζητήματος, οὔτε καὶ ἠδύνατό ποθεν νὰ ἀπαιτηθῆ παρ' αὐτῆς ν' ἀναμιχθῆ εἰς ἀγῶνας ἐκλογικούς. Τὰ πολιτικὰ καὶ πολιτειακὰ ζητήματα κείνται ἔξω τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, πᾶσα δ' ἀνάμιξις εἰς πράγματα ἀλλότρια τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ, ἀπὸ πνευματικῆς καὶ κανονικῆς ἐπόψεως ἀξιοκατάκριτος, ἀποβαίνει καὶ μοιραία καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυσάρεστους αὐτῆς συνεπειάς.

§§ Προσέχετε, οἱ γονεῖς, τί ἀναγιώσκουν τὰ τέκνα σας. Παρακολουθεῖτέ τα εἰς τὴν πρὸς τὰ σχολεῖα ὁδόν, πῶς σταματοῦν εἰς τὰ περίπτερα, τί φυλλάδια ἀγοράζουσιν, πῶς τὰ ἀναγιώσκουν καὶ ποῦ τὰ

κρύπτουν. Ἐρευνᾶτε τὰ τετράδιά των, τοὺς σάκκους καὶ τοὺς παιδικούς των κρυφῶνας, διὰ νὰ μὴ θρηνητὴ ὀψίμως πλέον ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα. Εἶνε ἀνάγκη τὰ παιδιά νὰ μὴ μένουν ἀνεπιτήρητα. Οἱ κίνδυνοι ἐλλοχεοῦν ἀνὰ πᾶν βῆμα. Μία ἀστυνομία ἠθῶν εἶνε ἐπιβεβλημένη.

§§ Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βουκουρεστίου, ὁ πρωθιεράρχης τῆς Οὐγγροβλαχίας, ἐδήλωσεν εἰς δημοσιογράφον, ὅτι, μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Παπα-Εὐθύμη, κινδυνεύει τὸ γόητρον τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου, ὅτι δὲ προβληματικῆς καθισταμένης τῆς παραμονῆς αὐτοῦ ἐν Κων]πόλει, δεόν νὰ γείνη σκέψις περὶ μεταφορᾶς αὐτοῦ εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ὅτι δ' ἡ Ρουμανικὴ Ἐκκλησία οὐδέποτε θ' ἀναγνωρίσῃ Πατριάρχην παράνομως ἐκλεγόμενον παρ' ἀσημάντου μειονοψηφίας ἐναντίον τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παίγιον τῶν Τούρκων». Ἄλλ' ἐκ τῆς μετὰ τὸ ἐπεισόδιον ἐξελέξεως τῶν ἐν Κων]πόλει πραγμάτων δῆλον, ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ κανονικὸς ρυθμὸς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, δὲν δύναται δὲ νὰ γείνη λόγος περὶ ἀντικανονικότητος τῆς ἐκλογῆς τοῦ μέλλοντος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐφ' ὅσον γίνεται κατὰ τὰ καθεστῶτα τῇ συμμετοχῇ συμπάσης τῆς τῶ Οἴκου. Θρόνῳ ὑπαγομένης Ἱεραρχίας. Σχετικῶς πρὸς ταῦτα ὁ Μακ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν παρὰ συντάκτου τοῦ «Ἐθνούς» ἐρωτηθεὶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Ἀνέγνωσα τὰς δηλώσεις τοῦ Πριμᾶτου τῆς Ρουμανίας περὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος καὶ συμμερίζομαι πλήρως τὰς γνώμας του διὰ τὴν δύσκολον θέσιν τοῦ Πατριαρχείου ἐν Τουρκίᾳ. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς ἴσως ὁ Πριμᾶτος δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν ἐγκύκλιον τῆς Ἐνδημούσης Συνόδου Κων]πόλεως ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου, διὰ τῆς ὁποίας προσκαλοῦνται νὰ ἐκλέξουν Πατριάρχην πάντες οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οἱ ἀνήκοντες ἀκόμη εἰς αὐτόν. Οὗτοι θ' ἀποστείλουν ψηφοδέλτιον ὑποδεικνύοντες Πατριάρχην ἓνα τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἴκ. Θρόνου. Τὰ ψηφοδέλτια θ' ἀποσφραγισθοῦν τὴν 14 ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐγκυκλίου, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡμέραν αἱ τρεῖς πλειοψηφούντες θ' ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι. Ἐξ αὐτῶν τῶν τριῶν οἱ ἐν Κων]πόλει ἐνδημοῦντες Ἱεράρχαι τοῦ Οἴκ. Θρόνου θὰ ἐκλέξουν τὸν Πατριάρχην. Νομίζω ὅτι ἐὰν γίνῃ ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ὁ μέλλων Πατριάρχης θ' ἀναγνωρισθῆ ὡς κανονικός».

§§ Τὸ Ἑλληνικὸν Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνούς Συνδέσμου Γυναικῶν διένειμε τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος «επεπραγμένα τοῦ Συνδέσμου», ἐξ ὧν πληροφοροῦμεθα τὰ κατὰ τὴν φιλανθρωπικωτάτην του δράσιν. Τὸ σπουδαιότερον τοῦ Συνδέσμου ἔργον ἀπετέλεσε τὸ νέον αὐτοῦ Οἰκοτροφεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ περισυλλέγων καὶ περιθάλπων τὰ κοράσια οὐ μόνον προστατεύει αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἐπαπειλούντων μυρίων κινδύνων, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἐργαστηρίου του παρέχει εἰς αὐτὰ τεχνικὴν μόρφωσιν παντοειδή, καὶ ἀγωγὴν σύμμορφον πρὸς τὰς νῦν περιστάσεις, ἐξασφαλίζων τὴν μέλλουσαν αὐτῶν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν. Τοιαῦτα ἰδρύματα δεόν νὰ ὑποστηρίζωνται ἐκθύμως ὑπὸ τῶν δυναμένων.

§§ Ἐκ Κων]πόλεως ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ ἐν Φανα-

ρίω συγκληθείσα ἤδη ἀντιπροσωπευτικὴ Συνέλευσις, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς Ἐκκλησίας Κων]πόλεως, ἀνέκοψε πρὸς μικρὸν τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ἐπὶ σκοπῷ νὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον τῆς κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Διασκέψεως τῆς Δωζάνης ρυθμίσεως τῆς ζωῆς τῶν ἐν ἄλλαις χώραις μειουότητων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐν Τσεχοσλοβακία Γερμανικῶν, διότι ἡ ἐν λόγῳ συνθήκη ὥρισεν ὑπὲρ αὐτῶν εὐρέα δικαιώματα καὶ ἐπαρκῆ ἀνεξαρτησίαν ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς γλώσσης, καὶ δὴ καὶ αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης. Ἡ Συνέλευσις θὰ προσαρμόσῃ τὸ πόρισμα τῶν συσκέψεων τῆς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς μελέτης ταύτης. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ δεχθῆ τὰ αἰτήματα τῆς ὁμογενοῦς ἐν Κων]πόλει Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου μειουότητος, ἵνα μὴ ἐμφανισθῆ ἡ Συνθήκη ἐφαρμοζούσα ἐν τῇ πράξει δύο σταθμά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἔδωκε τὸν γενομισμένον ὄρκον ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Β. Ἐπίτροπος κ. Α. Ἀλιβιζάτος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μακ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

— Ἀνεγνώσθη ἐν συνεδρίᾳ γράμμα τοῦ προεδρευόντος τῆς ἐν Κων]πόλει ἐνδημοῦσης Συνόδου, δι' οὗ γνωρίζεται, ὅτι ἡ χρεῖσα τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κανονικῶς ἐγένετο, καὶ προσανακοινοῦται, ὅτι τὰ τῆς διακυβερνήσεως τῶν τοῦ Πατριαρχείου ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων μέχρι τῆς κωνονικῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀνέλαβεν ἡ ἐνδημοῦσα ἐν τῇ Βασιλευσίᾳ Ἱερὰ τῶν ἀρχιερέων Σύνοδος, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν αὐτόσε εὐρεθέντων καὶ τῶν πλησιοχώρων πανισρωτατων μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου. Ἐν τέλει δὲ ἐξαιτεῖται τὸς πρὸς τὸν Κύριον εὐχὰς τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς διαφυλάξεως τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κων]πόλεως καὶ ὑπὲρ τῆς κανονικῆς ἀναδείξεως εἰς αὐτὸν τοῦ ἀναξίτου τῶν περιστάσεων Πρωθιεράρχου. Ἀπαντητικῶς ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει, ὅτι αὕτη ἀναμένει τὴν κανονικὴν πλήρωσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑπὸ τῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυζικίου κ. Καλλινίκου ἐνδημοῦσης Συνόδου, δεομένη τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Χριστοῦ πρυτανεῦσαι τῇ πρωτοβρόνῳ καὶ Μ. γάλῃ Ἐκκλησίᾳ τὴν εἰρήνην καὶ ἀποκατασταθῆαι αὐτὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐγείραι δὲ ἅμα τὸν χρήσιμον ἐν τοῖς καιροῖς αὐτοῦ.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Μεσηνίας 15ῆμερος ἀπουσίας ἄδεια ἐκ τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων του δι' Ἀθήνας, ὁμοίᾳ δὲ τριήμερος τῷ Σ. Χαλκίδος.

— Ἐχορηγήθη τῷ Ἱεροκλήρῳ Ὑδρας 8ῆμερος ἀπουσίας ἄδεια ἐκ τῶν καθηκόντων του δι' Ἀθήνας, μηνιαία δὲ τοιαύτη τῷ Ἱεροκλήρῳ Θεσσαλιώτιδος.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

ἡ τῷ Ἱεροκλήρῳ Κορινθίας χορηγηθεῖσα 15ῆμερος ἀπουσίας ἄδεια ἐκ τῶν καθηκόντων του δι' Ἀθήνας.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείῳ, ὅτι διωρίσθη προσωρινὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Φανερωμένης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἐκ τῶν Ἀθερκίου Κουμάντου, Ἡγουμένου, Ἡσαίου Δημητρίου καὶ Νεοφύτου Σάλτα, Συμβούλων.

— Ἀνεκοινώθη τῷ αὐτῷ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείῳ, ὅτι διωρίσθη προσωρινὸν Ἡγουμ]λιον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἡλίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος ἐκ τῶν Προκοπίου Γρηγοριάδου, Ἡγουμένου, Σεραφεῖμ Κακαμά καὶ Ὀλβιανοῦ Πανταζῆ, Συμβούλων.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείῳ, ὅτι διωρίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἀναργύρων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας ὁ Εὐθύμιος Κωσκολός ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος τοιοῦτου Εὐθυμίου Μεδινᾶ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἐφημέριος τοῦ ἐν Κριεκουκίῳ Ἱ. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ὁ ἱερεὺς Γεώργιος Μπόκος, ἱεροδιάκονος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Χρυσοκαστριωτίσσης ὁ Νικόλαος Θεοδωρίδης.

— Διωρίσθη προσωρινὸς ἱεροδιάκονος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως (Συγγροῦ) ὁ Παγκράτιος Ἰθρήτης, φοιτ. τῆς Θεολογίας, ἐφημέριος δὲ τῶν φυλακῶν Αἰγίνης ὁ ἀρχιμ. Σωφρόνιος Δούκας.

— Κατηρτίσθη διαρκῆς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου ἐκ τῶν ὀσιολογ. ἀρχιμανδριτῶν Ἱεροθέου Καρελά, ἱεροκλήρυκος Ἀττικῆς, Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, Ἐμμ. Κορπαθίου, ἐφημερίου Ἀγίας Βερβέρας, τῶν ἱερολογ. διακόνων Σεραφεῖμ Παπακώστα, ἱεροκλήρυκος τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, Προκοπ. Καλλιωντζῆ, ἱεροκλήρυκος Χρυσοσπηλαιωτίσσης, καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν Δ. Κουϊμουτσπούλου, σκοπὸν ἔχουσα τὴν συστηματικὴν καλλιέργειαν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ Κηρύγματος. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ προηγηθεῖσαν σχετικὴν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου συνελοῦσα εἰς τὴν πρώτην τακτικὴν αὐτῆς συνεδρίαν, ὠνόμασεν ἀντιπρόεδρον μὲν τὸν ὀσιολ. ἱεροκλήρυκα Ἀττικῆς Ἀρχιμ. Ἱερθεον, γραμματεὰ δὲ τὸν ἀρχιμ. Ἐμμ. Κορπαθίου, ἐπελήφθη δὲ καὶ τῶν προκαταρκτικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν. Αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς θὰ γίνωνται δις τῆς ἐβδομάδος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει.

— Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ὁ Ἀρχιμανδρ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης ἐπισκεφθεὶς τὰς φυλακὰς τοῦ Π. Στρατωνός, κατέβαλε τὰ χρεῖα ἐπὶ τὰ κρατούμενων, οἵτινες καὶ ἀπελύθησαν παρρησια. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. συνέστησε τὰ εἰκότα εἰς αὐτοὺς προσθεῖς ὅτι ἡ Ἐκκλησία προσέβη εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἔκτελοῦσα βεβαίως καὶ καθήκον, πλὴν καὶ ἐν τῇ πεποιθῆσει, ὅτι οἱ ἐξερχόμενοι τῶν φυλακῶν θὰ ἀποδώσι μὲλῃ τίμια τῆς Κοινωνίας. Οἱ ἀποφυλακισθέντες εἶνε: Ἀμπαζῆς Νικόλαος, Καρδιάς Νικόλαος, Καλῆς Ἀργύριος, Στεφάνου Γεώργιος, Κουρκουλᾶς Χριστόφορος, Μηχανόβις Πέτρος, Μούσας Μιχαὴλ, οἵτινες καὶ προσελ-

θόντες εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Μητροπολίτην. Ἐς τινὰς ἐκ τούτων ἐχορηγήθησαν καὶ τὰ ὀδοιπορικά των ἕξοδα ἵνα μεταβῶσι πρὸς τοὺς οἰκείους των.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΑΡΑΣ ΚΑΙ ΣΠΕΤΣΩΝ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη ἐν Πόρῳ ἡ ἐορτὴ τοῦ Προστάτου τοῦ ἐκεῖ κατηχητικοῦ Σχολείου Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐνθα λειτουργεῖ τῇ Κατηχητικῶν Σχολεῖον, ἐψάλη Μέγας Ἐσπερινός, ἐψάλλαν δὲ μετὰ πάσης εὐλαβείας καὶ σεμνότητος οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ὑπερτριακῶσι ἐν ἄλλῳ τῶν ἀριθμῶν. Μετὰ τὴν μεγάλην εἰσοδον, ὁ ἱερεὺς τοῦ Στόλου ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Παπανικολόπουλος, ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐποίου λειτουργεῖ τὸ Κατηχητικῶν Σχολεῖον, ὠμίλησε πρὸς τὸν ἀσφυκτικώτατα πληροῦντα τὸν Ἱερὸν Ναὸν εὐσεβῆ κόσμον «Περὶ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ὡς πρώτου Ἱεράρχου Ἀθηνῶν, συγγραφῆς καὶ Κατηχητοῦ καταδείξας τὴν μεγάλην ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν τοιούτων κατηχητικῶν Σχολείων, ἵτινα θέλουσιν ἀποτελέσει, καταλλήλως ἰδρυόμενα καὶ λειτουργοῦντα, τὴν βάσιν τῆς ἀνάγειν ἡσέως τῆς κοινωσίας.

Τὴν ἐπομένην, τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ αὐτὸς Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Στόλου μετὰ δύο ἐτέρων ἱερέων. Κατὰ τὴν Λειτουργίαν ἐψάλλον οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Σχολείου. Ὁ Ἱερός Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἦτο ἀσφυκτικώτατα πεπληρωμένος εὐσεβοῦς καὶ εὐλαβοῦς κόσμου, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ ἀνδρῶν. Τὸ προαύλιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἔξωθι τῆς αὐτῆς πεζοδρομία μέχρι τῆς προκουμαίας ἦσαν κατὰμεστα εὐλαβοῦς λαοῦ, ὅστις παρηκολούθησε τὴν Θεῖαν λειτουργίαν μέχρι τέλους μετὰ συγκινήσεως ἀκροάμενος τῆς μελωδικωτάτης ψαλμωδίας τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Σχολείου. Τὸν Πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Στόλου καλέσας τὴν εὐσεβῆ κοινωσίαν τοῦ Πόρου εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Ἰδρύεται Ἐκκλησιαστικὴ Προπαρασκευαστικὴ σχολὴ τῆς ὁποίας τὰ μαθήματα ἀρχοῦντι τῇ 21|15 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Ἡ φοίτησις θὰ εἶναι ἐξέχμηρος, ἡ δὲ διδασκαλία θὰ τελῆται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς Ἱεροκλήρυκος Παναρέτου Παπαευθυμίου, τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Κυπαρισσίας Πρωτοσυγγέλου Νεοφύτου Τσῶνη καὶ τοῦ Ἱεροψάλτου τῆς Κάτω Κυπαρισσίας Παναγιώτου Καροπούλου. Γίνονται δεκτοὶ μαθηταὶ καὶ ἐξ ἄλλων Μητροπόλεων κομίζοντες τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

1) Ἀπολυτήριον σχολαρχεῖου διὰ χωρία κάτω τῶν δύο χιλιάδων καὶ ἐνδεικτικὸν Ἀ. Γυμνασίου διὰ κωμοπόλεις μέχρι πέντε χιλιάδων κατοίκων.

2) Πιστοποιητικὸν Κοινότητος.

3) Πιστοποιητικὸν ἐφημερίου περὶ χρηστῆς διαγωγῆς καὶ κλίσεως εἰς τὸ Ἱερατικὸν ἀξίωμα κεχωρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἀρχιερέως καὶ

5) Πιστοποιητικὸν Ἱατροῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ὑπὸ τῆς ἐν ἐν Κων]πόλει ἐνδημούσης Συνόδου ἀπελύθησαν δύο Ἐγκύκλιοι πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τοῦ

Οἴκ. Θρόνου καὶ πρὸς τὰς ἐνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου Οἴκου. Πατριάρχου. Καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης ἀνακοινοῦται ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ταύτης δηλῶν ὅτι θὰ συμμετάσχωσι πάντες οἱ ἀμέσως τῷ Οἴκῳ. Θρόνῳ ὑποκειμενοὶ καὶ ἐν τῷ Συνταγματικῷ ἀναγραφόμενοι ἀρχιερεῖς, εἰτιγες ὀφείλουσιν ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς Ἐγκυκλίου (18 Ὀκτ.) ν' ἀποστείλωσι τὰ ψηφοδέλτια των, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑποψήφιοι διὰ τὸν Οἶκον. Θρόνου δύνανται νὰ τεθῶσιν ἀποκλειστικῶς ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίται καὶ Ἀρχιεπίσκοποι τοῦ Θρόνου ἔχοντες ἐπταετὴ εὐδοκίμον ποιμαντορίαν τὰ δελτία θ' ἀνοιχθῶσιν ἐν συνεδρίᾳ ἀπάντων τῶν ἐν Κων]πόλει ἐνδημούντων Μητροπολιτῶν, μεθ' ὅ θὰ καταρτισθῇ δελτίον ἐκ τριῶν προσώπων φερόντων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐξ ὧν εἶτα θὰ ἐκλεγῆ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν ἐν Κων]πόλει ἐνδημούντων ἱεραρχῶν ὁ Οἶκον. Πατριάρχης. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας ἐγκυκλίου ἀνακοινοῦται, ὅτι ἡ Ἐνδημούσα Ἱ. Σύνοδος, ἐπιθυμοῦσα νὰ μεταβιβάσῃ, συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τῆς Λαζάνης, τὸ δικαίωμα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑρισταμένου τῶς Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου εἰς τὴν τῆ περιοχῆ Κων]πόλεως ὀρθόδοξον ὁμογενῆ κοινότητα, προσκαλεῖ ἐπὶ τούτῳ ἀντιπροσώπους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων]πόλεως καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκηδόνος καὶ Δέρκων, Τούρκους βεβαίως ὑπηκόους. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι δέον νὰ εἶνε 28, παρεκτὸς τῶν 5 δὲ τῆς Χαλκηδόνος καὶ τῶν 4 τῶν ἐνοριῶν εἶτε ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν ἐνοριτῶν εἶτε διὰ τῶν Κοινοικιῶν σωματείων.

—Τὸ «Ἐθνικὸν Ταμεῖον» τῶν Πατριαρχεῖον μετωνομάσθη ἐπὶ τῆς Ἱ. Συνόδου «Πατριαρχικὸν ταμεῖον».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἐν τῷ «Πανταίῳ» δημοσιευετὰ Ἐγκύκλιος τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Γρηγορίου πρὸς τοὺς ἐν Συρίᾳ Ὀρθοδόξους χριστιανοὺς προτροπομένους ὅπως προσέλθωσι διὰ χρηματικῶν εἰσφορῶν ἀρωγὰ πρὸς ἀνέγερσιν ἱεροῦ ναοῦ ἐν Πόρτ-Σαῖδ τῆς Αἰγύπτου χάριν τῶν αὐτόθι ἐγκατεστημένων ἀπὸ Συρίας ὀρθοδόξων ἀραβοφώνων, εἶνα ἐν αὐτῷ ἔχωσι τελεῖν τὰ τῆς πίστεως καὶ λατρίας ἱερά καθήκοντα ἐγκαίρως, ἀκούειν ἐν τῇ ἑαυτῶν γλώσσῃ καὶ κατανοεῖν τὸν κηρυττόμενον λόγον τοῦ Θεοῦ, προσκυνεῖν τὸν Θεὸν ἐν συντριβῇ καὶ μετανοίᾳ καὶ οὕτως ἀνατρέφειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας ἐν εὐσεβείᾳ καὶ φόβῳ Κυρίου.

Ὁ «Πάνταίος», καίπερ δημοσιεύων τὴν Ἐγκύκλιον ταύτην τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἐπάγεται δμως ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ αὐτοῦ φύλλου τὰ ἀκόλουθα:

«Βεβαίως ἡ μεταξὺ τῶν ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν ἀλληλεγγύη, ἐπέβαλλε τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῳ Ἀντιοχείας, πρὶν νὰ προβῇ ἐπὶ διάβημα τοῦτο, νὰ συνεννοηθῇ πρῶτον μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, καθ' ὅτι ὁ ὑπὸ μελέτη ναὸς θὰ οἰκοδομηθῇ ἐν τῷ κλίματι αὐτῆς ἐὰν δ' ἐπραττε τοῦτο ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Ἀντιοχείας θὰ ἐμάνθανεν οὐ μόνον τὰς αἰτίας τῆς αἰτήσεως ἐνίμω ἐκ τῶν ἀραβοφώνων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄλλως περιττὴ ἦν ἡ πρόκλησις ἐράνων ἐν Συρίᾳ ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ταύτης, ὅτε εἰς καὶ μόνος τῶν ἐν Πόρτ-Σαῖτ εὐημερούντων οἴκων τῶν Σύρων ἠδύνατο νὰ οἰκοδομηθῇ τὸν ἱερὸν ναὸν ἀνευ ἐνοχλήσεως πρὸς ἄλλους.

«Τὸ τοιοῦτο μέτρον δ' ἐπεβάλλετο καὶ ὑπὸ τοῦ γεγο-

νότος ότι ο Πατριαρχικός Θρόνος Ἀντιοχείας συχνά, πυκνά, ἀποστέλλει εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπιτρόπους μονῶν γυναικῶν καὶ μητροπόλεων καὶ δὴ ἐπὶ προκλήσει ἑράνων ὑπὲρ μονῶν, καὶ σχολῶν καὶ γαῶν, καὶ ὅτι τοὺς ἀπεσταλμένους τούτους ἐφοδιάζει διὰ συστατικῶν ἢ εἰρηνικῶν γραμμάτων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, προθύμως πάντοτε παρεχομένην πᾶσαν ἐφικτὴν ἀδελφικὴν συνδρομὴν. Πῶς γυν ἡ Α. Θ. Μ. ὁ γεράσιμος Πατριάρχης Ἀντιοχείας προέβη εἰς ἀπόλυσιν ἐγκυκλίου ἀνευ Πατριαρχικῶν ἐντευθῆν γραμμάτων ἢ συστάσεων καὶ ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ἧς ὁ ἕρανος, ἄπορον. Ἐπ' ἴσης δ' ἄπορον ὅτι ζητεῖται συνδρομὴ ἐν Συρίᾳ ὑπὲρ τῶν ἐν Αἴγυπτῳ, ὁπόθεν ἀπαύστοι καὶ πλούσιοι ἀποστέλλονται οἱ ἕρανοι πρὸς τὰ ὡς φθίνοντα καὶ κινδυνεύοντα παριστάμενα ἱερὰ καθιδρύματα ἐν Συρίᾳ».

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἀγγλος Ἐπίσκοπος ἐδήλωσεν ἐνώπιον συναλεύσεως τῆς Ἀγγλ. Ἀποστολῆς ἐν Λονδίῳ ὅτι ἐὰν εἰ Σιωνισταὶ ἐπιμείνωσιν ἐν τῇ πολιτικῇ τῶν, ἢ παρούσα φάσις τοῦ Σιωνισμοῦ θὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτυχίαν, διότι πάντες οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Παλαιστίνης καὶ πολυάριθμοι Ἰουδαῖοι ἀντιτίθενται πρὸς τὸν Σιωνισμὸν καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως, ἀναλαβούσης αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν της. Κατὰ τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ Σιωνισμὸς οὐδεμίαν ἐξελίχρωςεν ἐκ τῶν ὑποσχέσεων του περὶ ἐθνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Παλαιστίνης.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Ἡ «Ἱεραῖ» Κων)πόλεως, λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς «Χριστ. Ἀδελφ. τῶν Νέων» ἰδρύσεως ἐν Κων)πόλει τμήματος διὰ τῆς μουσουλμανίδας νεάνιδας καταφέρεται ἐν ἰδικῷ ἄρθρῳ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς παρασχούσης τὴν πρὸς ἱδρύσιν αὐτοῦ ἀδειαν, καθότι—λέγει—τὸ Σωματεῖον τοῦτο, δύο ἔχον κανονισμοὺς, ἓνα μουσικὸν καὶ ἄλλον φανερόν ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ, σκοπὸν αὐτοῦ τάσσει τὴν δι' Ἀμερικανῶν ἱεραποστόλων διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ τῆς ἐν τοῖς ἰδρύμασι της χρήσεως τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ Τουρκικὴ ἐφημερίς ἀπαιτεῖ νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ἡ δράσις τοῦ ἐν λόγῳ Σωματείου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἐπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁφανοτροφείου Βουλευμένης
26) Ἰ. Ν. Ἐσταυρωμένου Κολοκυθοῦς (διὰ τοῦ αἰδ. Π. Πανχγιωτοπούλου) δρχ. 100. 27) Ἐπαρχίας Σεβ. Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας δρχ. 1397, 50. 28) Ἰ. Νὰς Παναγίας Πεντέλης (διὰ τοῦ αἰδ. Ἡ. Ἀνδρικοπούλου) δρχ. 840, 50. 29) Ζωοδόχου Πηγῆς (διὰ τοῦ αἰδ. Ἀγγ. Νησιώτου) δρχ. 1340. 30) Ἰ. Νὰς Ἡρακλείου (διὰ τοῦ Ἰακ. Ζέρβα) δρχ. 42, 50. 31) Ἰ. Νὰς Τριῶν Ἱεραρχῶν (διὰ τοῦ κ. Π. Γκούλη) δρχ. 51. 32) Ἰ. Νὰς ἁγ. Κων)ταντίνου (διὰ τοῦ αἰδ. Ἰω. Μπρατσώτου) δρχ. 804. 33) Ἰ. Νὰς ἁγ. Ἐλευθερίου Πειραιῶς (Ἱερ. Χαρίτου) δρχ. 80. 34) Ἰ. Μονῆς Αἰγίνης (διὰ τοῦ ἀρχ. Χριστ. Χατζῆ) δρχ. 872, 40. 35) Ἰ. Νὰς ἁγ. Παρασκευῆς Δέγλερῃ (διὰ τοῦ αἰδ. Γ. Στεφανοπούλου) δρχ. 335, 50. 36) Ἐξ εἰσφορᾶς ὑπαλλήλων καταστήματος Ἀριανούτου (διὰ τοῦ αἰδ. Γ. Στεφανοπούλου) δρχ. 103, 00. 37) Ἰ. Νὰς Πανχγιῶς διὰ τοῦ αἰδ. Γ. Στεφανοπούλου) δρχ. 284, 50.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετρᾶκη

Προκηρῖττει ὅτι

Τὴν 11 Νέεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα, Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργοδικείου Ἀθηνῶν διεξαχθήσονται αἱ ἐξῆς δημοπρασίαι :

1) Ἐκποιήσις τῶν ἐν ὁδῷ Παπαδιαμαντοπούλου ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 17, 21 καὶ 22 οἰκοπέδων τῆς Μονῆς.

2) Τῶν ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 17 οἰκοπέδων κεκμένων ἐν Παγκρατίῳ καὶ

3) Τοῦ ἐν Βούλᾳ κτήματος τῆς Μονῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς τελευταίας διακηρῖξεως.

Ἐν τῇ Ἰ. Μ. τῶν Ἀσωμάτων Πετρᾶκη τῇ 19) βεβίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀντωνίου
Σεραφεῖμ Κωνσταντινίδης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν Ἰ. Μητροπόλιν Δημητριάδος (Βόλου) Ἱ. Μονῆς Σουρβιάς

Διακηρῖττει ὅτι

Ἐκτίθενται καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐν Βόλῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἕξαστοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ Καναλλῶν τοῦ τέως Δήμου Βοῦβης κεκμενοὶ ἀγροὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Σουρβιάς ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς διακηρῖξεως.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σουρβιάς τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Σουρβιάς.

Χριστοφόρος Σκαρμεῦτσος Ἱερομόναχος Ἡγούμενος.
Διονύσιος Γεροβασιλῆς Ἱερομόναχος
Ἀνάκιος Κωνσταντίνης Μοναχός.

ΕΞΕΔΟΣΗ :

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητοῦ τῆς Ἀπολογητικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

ΩΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΜΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

ΤΡΙΤΗ ΧΙΛΙΑΣ

Πωλεῖται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς «Ἐκκλησίας».

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

ΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΩΝ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΑΡΧ. Μ. Θ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΘΗΝΑΙ, ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΝΤΕΥΞΙΣ 6—7 μ. μ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
} ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. ΧΡ. 30

Διὰ τοὺς φοιτητάς, τοὺς ἱεροσπουδαστάς καὶ τοὺς μαθητάς τὰ ἡμέρη

Πᾶν χρηματικὸν ἔμβασμα δέον ν' ἀποστέλλεται: Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία».

Τύποις «Φοῖνικος», Σταδίου 38, Ἀθήναι